

Životopis – František Polák

František Polák se narodil roku 1952 v Jirkově (na Stráni) jako sedmé dítě Růženě a Josefovi Polákovým. Doma jich bylo hodně. Měl 4 sestry a 6 bratrů. Bydleli ve třípatrovém domě. Rád jezdil do Čáslavi, kde měl svého dědečka, který byl statkář. Ale komunisté mu jeho statek sebrali, a na to František nikdy nezapomněl. V dětství chodil do Pionýru, ze kterého byl vyloučen. Protože už jako dítě věděl, že režim, ve kterém žije, asi není správný. V roce 1968, když sem přijeli vojska Varšavské smlouvy, bylo Františkovi 16 let. Příjezd těchto vojsk byl pro něho nezapomenutelný zážitek. Vzpomíná na velký rámus, tanky a jiná velká vozidla, která se řítily okolo jejich domu. Druhý den nemusel do školy. Na vojně byl František 3 roky a stále měl nějaké problémy, proto mu bylo ještě na vojně nabídnuto, že buď půjde pracovat do uranových dolů nebo bude zavřený. A tak se přestěhoval do Příbrami a začal pracovat jako horník. Zde se také potkal se svými kamarády, se kterými v roce 1978 vyhodil na příbramském náměstí sochu Klementa Gottwalda. Jednalo se o protest proti ruské okupaci. Ale tento čin nezůstal bez odezvy. Do měsíce byl zatčen a uvězněn. Jeden ze tří kamarádů je udal, a tak měla státní policie snadnou práci a soud také. Na základě svědectví byl František odsouzen na 7 let do vězení. O tom, že je zavřený se jeho rodina dozvěděla až za několik měsíců. Celých 7 let strávil ve věznicí ve Valdicích. Na tyto roky nerad vzpomíná.... Zažil zde spoustu ponižování, fyzického násilí a ubližování, ale přežil. Propuštěn byl v roce 1986. Jeho první kroky vedly k člověku, který je udal. Ten byl ale už mrtvý, spáchal sebevraždu. Vrátil se tedy domů a bydlel u své maminky. Ostatní členové rodiny se s ním moc stýkat nechtěli, měli strach. Dlouho mu trvalo, než našel práci i manželku. Děti nikdy neměl. Po sametové revoluci byl rehabilitován a odškodněn. Získané peníze využil na zřízení večerky. Nyní je rozvedený, žije sám a je v důchodu. Tvrdí, že svého činu nelituje.